

ikke er Tilfældet efter det foreliggende Lovforslag —, men saa er der søiet til, at fra juridiske Personers Indtægt skal drages foruden Beskaffelses- og Driftsomkostninger ogsaa den Deel, der udgives i Udbytte, Dividende, Hævning eller deslige. Det practiske Resultat vilde altsaa blive, at der tilbage som skattepligtig for de juridiske Personer egentlig kun vilde blive den Deel af deres Indtægt, der henlægges til Reservecapitalen eller deslige. Dersom man vilde beholde Reglen, som den er givet i § 7, med den Modification, der er antydet af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds, vilde man, som jeg sagde før, i flere Henseender komme til en besynderlig Tingenes Tilstand. Jeg vil tage en juridisk Person, f. Ex. en Stiftelse. Hvad er det da Meningen, at der skal beskattes? Efter Paragraphen, som den nu lyder, skulde Stiftelsen betale 1 pCt. eller hvad det nu kan være af den Indtægt, som Stiftelsen har af sine faste Eiendomme, hvorfra dens væsentlige Indtægt hidrører. Dersom man vilde vel Driftsomkostningerne blive at drage, men Paragraphen giver ingen Anledning, saaledes som Mindretallets Forslag i Landstinget gjorde, til fra Nettoindtægten at drage navnlig, hvad der udredes i Hævning. Jeg veed nu ikke, om det var min ærede Vens Mening, at de enkelte Personer, som have Hævning fra en saadan Stiftelse, skulde blive aldeles skattefrie, fordi det Belyb, som gives dem i Hævning, allerede engang er blevet beskattet gennem Beskatningen paa den juridiske Person i dens Heelhed. Det vilde efter min Formening dog ikke være aldeles forkeert. Det forekommer mig, at det Naturlige, hvad disse Belyb angaaer, er, at det ikke er den juridiske Person, Stiftelsen, der udbetaler Pengene til de Personer, der nyde godt af Stiftelsen, som skulde betale Skat deraf, men de Personer, som faae Indtægt af Stiftelsen, der bør betale Skat af denne deres Indtægt til Staten, lige saavel som andre Statsborgere. Forfaavidt man altsaa endelig vil ind paa dette meget vanskelige og delicate Capitel om juridiske Personer, vil det vistnok være at foretrække at finde en Afsættelse, der mere nærmer sig til, hvad der er foreslaaet af Mindretallet i Landstinget. Jeg har tilladt mig at henvise til dette Mindretal-

sforslag, da det jo er særskilt ombeelt her i Thinget.

J. N. Hansen: Efter samtlige vore Forhold og navnlig ogsaa i Tilbud til Finantsudvalgets Udtalelser maa jeg erkjende, at det maa ansees nødvendigt, at vi skaffe en større Indtægt tilstede for Landet, men, dersom der kun var Tale om at skaffe en saadan for eet eller to Aar, vilde jeg ikke ansee det nødvendigt at vedtage denne Skattelov; thi vi vilde da, som nofsom ophlyst, kunne komme igjennem paa anden Maade. Naar jeg derfor erkjender det Nødvendige i at vedtage en Skattelov og derved at skaffe større Indtægt, er det under den Forudsætning, at vi maae være belavede paa i en længere Aarrække at hde et saadant Tilbud og altsaa maae være belavede paa, at den Skattelov, som nu vedtages, vil blive brugt udover de to Aar, for hvilke den efter sin Ordlyd skal gjælde. Det er imidlertid denne Betragtning, som medfører, at jeg maa erklære mig for Procentsystemet. Dersom der kun var Tale om at tage Loven for eet eller to Aar, medens vi dernæst havde Udsigt til ikke videre at behøve den, kunde jeg erkjende, at der kunde være overveieende Grund til at beholde Contingentsystemet, hvorpaa vi nu engang ere komne ind, men naar vi nu skulde have Loven for længere Tid, kan dette ikke tilfredsstille; vi maae da komme til Procentsystemet, og derfor er det min Overbeviisning, at vi gjøre rettest i strax at indføre dette i Loven. Sagen er nemlig den, at naar vi nu reformere en Skattelov, bygget paa Contingentsystemet, komme vi ikke til nogen Fasthed, men vi vilde bestandsigt blive henviste til at maatte reformere. Den ærede sidste Taler (Klein) gjorde ogsaa opmærksom paa, at man skulde benytte den indvundne Erfaring til at reformere og forbedre paa Systemet, hvor der viste sig Mangler, og, sagde han, vi kunde da i den Tid, en saadan Lov gjaldt, forberede os paa at faae en anden Lov, bygget paa Procentsystemet, men saa skulde vi jo igjen i de første Aar til at reformere efter den Erfaring, vi da vandt. Dersom man nu tog Contingentsystemet, skulde man altsaa udsætte sig for at reformere mere end een Lov, nemlig først Contingentloven, som man nu ved-